

Rev. J. B. Balla 14-72
332 S. E. Bianca Drive
Palm Bay, Fla. 32909

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"Az Evangélium Istennek hatalma" (Róma 1:16)

Karácsony utáni szent nap Jeruzsálemben

(Luk. 2: 25-33)

Mozgalmas karácsonyi események között szerénykedik ennek az öreg embertársunknak története. Hosszú, évtizedes adventezésben eltöltött élete végét koronázza be ez az evangéliumi történet. Igen figyelemreméltó az öregember írásos jellemzése: Simeon, igaz és istenfélő ember volt.

Igaz, istenfélő emberből akkor is,

ma is kevés volt, illetve van. Az Írás szerint egyébként is csak az Isten igaz. Az ember legfeljebb az "őszinteségben" hasonulhat Teremtőjéhez. De ebben azután hasonlítani is kell. Isten határozott követelménye ez. Isten követelményének, az istenfélő emberélettel tehetünk eleget, amely mindig és mindenütt becsületes őszinteségben igazolja magát. Nem közönséges átlag élet ez, hanem rendkívüli dánieli élet, amellyel értelmessé tehetjük kegyeskedéseinket. Az "élet beszéde ez", amely a maga kegyes lelkületével nem hagyja maga mögött az "odafelvalók keresését", amikor kilép a hétköznapiokba... Sőt, a hétköznapiokat lelki harcmezőnek tartja s ott harcolja meg az apostoli nemes harcot, amikor szólnia, cselekednie kell... Ilyen nemes harcosa lehetett Simeon a korabeli hétköznapioknak.

Isten az ilyen életet szemmel tartja és értékeli. Értékelését jutalmazással teszi nyilvánvalóvá. A szent-történet Isten jutalmazó értékelését így fejezi ki: "Szent Lélek vala ő rajta". Simeon tehát nem egyedül, nem magárahagyatottan adventezett. Volt vele Valaki, aki türelemre intette s "vigasztalgatta" (Ján. 16:7): — "Simeon, hidd el, van értelme, haszna az őszinte, istenfélő keresztesháborúnak az őszintetlen álkegyeskedők között..."

Simeon hallgatott a Lélek szavára. Mindég hasznát vette ennek... És,

amikor különösen megrezdült az öregember lelki-antennája, Simeon tudta, hogy rendkívüli élményben akarja nemes Tanácsadója részesíteni. Megtudta ugyanis a lélektől, hogy az egész izráel Vigasztalóját lesz alkalma meglátni. A templomban azután hamarosan ráakad a Lélektől vezetett az Úrnak Krisztusára. Ellenállhatatlan erő lépdeltette a Kisded felé az öregembert. Karjaiba vette. És akkor, abban a "testközelen", amikor a "bűnbenfogant embertest körülölelte a "Szeplőtelenül-fogantat", Simeon valami rendkívülit érzett. Szívét, élményét, lényét, valamilyen földöntúli, emberfeletti nyugalom, békesség árasztotta el... A Fiúgyermekből áradt felé...

Az öreg Simeon, Isten békéjével adta vissza a Csecsemőt Anyjának. Boldog elragadottságban prédikálni kezd. Jövendől. Hallgatói csodálkozva figyelik, de ő, a megbékélt öregember hamarosan kiballag a templomból, hogy az itt nyert földöntúli békés nyugalomával élje le hátralévő napjait...

Simeonnak igazi, fehér karácsonya lett...

Simeon, igazi karácsonyi Ajándékot kapott, az Isten minden értelmet felülhaladó Békéjét...

I. S.

Karácsony

Szívem limlomját kidobálom.

Oltárait, bálványait,

Hiábavaló hitványságát,

Szertelen, hiú álmait;

Miben nincsen benne az Isten,

Csak mindig én és újra én,

A négy szelek felé repítem,

Mert szent karácsony jön felém.

A Kisded így nem lakhat nálam;

Elkerüli hajlékomat.

Karácsonytalan árvaságban

Nem találom meg magamat.

Kiszórom hát értéknek gondolt

Eddigi semmiségeim!

A sátán ülhet csúf, kaján tort

Szívem kidobált kincsein.

Övé volt az. Nem tudtam róla.

De íme, mostmár jól tudom.

Karácsony lett. Tisztult szívembe

Jöjj el, megváltó Krisztusom!

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla., 32905

Editor — Szerkesztő:

DR. BELA UDVARNOKI

609 Woodridge Drive,
Murfreesboro, North Carolina 27855
Telefon: (919) 398-4646

Second Class Postage Paid at Melbourne,
Fla. and additional mailing office.

Subscription fee: \$5.00 per year

Előfizetés és címváltozás
erre a címre küldendő:

Mrs. Jack Steg

321 Wilbur Court, Palm Bay, Fla. 32905

Tel. 305-723-1397

FONTOS: Címváltozást, kérjük,
jelentsék Mrs. Jack Steg lapkezelőnek.

Lapzárás ideje minden hónap negye-
dike és huszadika. A negyedikén pos-
tázott kézirat a következő hónap else-
jén, a huszadikán postázott kézirat a
következő hónap tizenötödikén jelenik
meg. Sürgős hírek a lap megjelenése
előtt 10 nappal beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Oh. 44102

Ne menjünk egyedül

Halk hőésében karácsony előtt
megyek az úton egyedül.
Mind halványak, ködbeveszők
Az Ipolyon túli hegyek.
Most Betlehem felé megyek.
Bent a szívemben az öröm
boldog glóriát hegedül.

Fehér utamra hirtelen
árnyék vetődik, vádló kérdés:
A pásztrok is együtt mentek,
a bölcsek is hárman hódoltak...
Mit mond a betlehemi Gyerme,
hogyha senki nem lesz velem,
ha egymagamban érkezem?!
Hát az én szívem nem dobolja
karácsony örök riadóját:
"Menjünk el mind Betlehemig!"?

Kinyújtom kereső kezem:
ráncos öreg kezek,
kicsiny gyermekkezek
simuljanak belé!
Induljunk együtt Betlehem felé!
Együtt a gyászolókkal,
az egyedülvalókkal!
Hiszen a nagy örömből
mindnyájunknak telik
A jászol mellett
ma mindnyájunkra üdvösség derül!
Halk hőésében Betlehem felé
ne menjünk egyedül!

TURMEZEY E.

KÖSZÖNTSÜK A BÉKE KIRÁLYÁT BÉKESSÉGGEL!

Karácsonykor az angyalok így énekeltek: "Békesség az embereknek!" Amikor az Úr feltámadása után először megjelent, így üdvözölte tanítványait: "Békesség néktek!" Az egyén békessége, a szív megbékült állapota a mennyei király akarata. Az angyalok üzenetként közvetítették, az Úr Jézus pedig hozta és osztotta.

Ez volt az angyalok karácsonyi üdvözlése és ez volt az Úr karácsonyi ajándéka. Az első karácsony nagy ajándékot hozott: *békességet az emberi szívbe*. Lelki ajándék volt ez, értékebb minden más, pénzen vásárolható ajándéknál.

Krisztus születésének az ünnepe tőlünk is vár valamit, hogy ünnepelésünk méltó legyen Isten minden értelmét felülhaladó szeretete kiadásának az emléknapiához. Isten békét üzent, békességet adott és békességet vár. Legyen karácsonyunk az általános békesség ünnepe. Általános annyiban, hogy akikkel élünk, azokkal békességben élünk.

Ez okból önvizsgálatot kell tartanunk és Isten-szerinti elhatározásokra kell jutnunk. Van-e olyan testvérünk a gyülekezetben, a közösségben és ismeretségi körünkben, akikkel való viszonyunk, őszinte megítélésünk szerint nem nevezhető szívélyesnek, vagy békésnek, akikkel csak felszínes, látszólagos békességünk van?

Jöjjünk arra a határozásra, hogy a viszonyt Isten előtt olyan színvonalra emeljük, hogy arra az Úr is áldását adja és annak a mennyei angyalok is örüljenek. A harchoz kötő kell, de a békességhez egy is elég. Ez az "egy" a nyelvtan és a valóságos élet első személye: én.

A legszebb, legáldottabb és a legszívélyesebb karácsonyi ajándék a béke ajándéka. *Ha van, adjuk ezt!* Ha nincs, akkor természetesen nem lehet adni és boldog karácsonyunk sem lehet. Nincs olyan hívő, aki nem adna békességet, ha őt az Úr megáldotta békés szívvel. A béke olyan, mint az öröm: *terjedni kíván*.

Ennek a csodálatos krisztusi szellemben folyó karácsonyi ünneplésnek az a gyönyörű eredménye, hogy mindenütt boldogságot terjeszt. Boldog az, aki a békességre igyekszik, aki a békességet helyreállítja és a békét terjeszti. Mindenki boldog lesz. A békesség nem jókívánságokból jó, hanem a békés szív jóságából és a bátor békés tettekből.

Az élet rövid s ezt a közösségünkben levő sok idős testvér jól tudja. A hátralevő idő legfontosabb teendője az, hogy szolgáljunk szívvel, tettel a békesség evangéliumát. Legyen karácsonyi kézfogásunkban, üdvözlésünkben a béke áldott ajándéka és így köszöntsük egymást.

E sorok írója is vizsgálja saját szívét és saját érzelmeit és már is békés, örvendező szívvel köszönti lelki testvéreit. Adjon az Úr olyan boldog karácsonyt, amilyent csak a békét hozó, békét osztó lélek kaphat. Így szerzünk egymásnak örömet és így dicsőítjük Krisztust az angyalok karával együtt Karácsony ünnepén.

U. B.

KARÁCSONYI ÉS ÚJÉVI ÜDVÖZLET

Az Evangéliumi Hírnök olvasóinak, lelki testvéreinknek és Krisztusban hívő magyar honfitársainknak békés, áldott karácsonyi és újévi ünnepeket kívánunk. Ez az üdvözlés viszi békés szívünk ajándékát és szeretetünket.

Örüljünk az Úrban 1972 Karácsonyán!

Testvéri tisztelettel
UDVARNOKI BÉLA
ÉS NEJE

Akik napsugarat visznek mások életébe, maguk is napsugárban élnek.

James Barrie

AZ IMAHÉT SORRENDJE

(1973. JANUÁR 8—14.)

“Szabadságra hívatatok”

(Gal. 5: 13/a)

Első nap Január 8. hétfő

“SZABADSÁGBAN, AMELYRE
MINKET KRISZTUS
MEGSZABADÍTOTT”

(Gal 5:1)

Bibliai rész: 2. Móz 2:23—3:12;
Gal 4:1—7.

Isten az Ószövetségben szabadítóként ismertette meg magát népével. A szabadítás folyamata azonban már ott és akkor sem volt problémáktól mentes. Isten népe gyakran vonakodott vállalni a nagyobb szabadsággal, járó nagyobb felelősséget.

A másik kísértés, ami ellen Pál a galáciabeliekhez írt levélben harcol, a törvényesség igája. Ez bizonyos kényelmet ad, ezért főként külsőségekben merül ki, amelyek a legszerecsesebb esetben is — ez a törvény feladata és funkciója — csak utalnak egy mélyebb, belső tartalomra. Pál arra tanítja a gyülekezetet, hogy Isten Krisztusban a kiskorúság törvényessége után a fiúság nagykorúságára, nagyobb és felelősségteljesebb szabadságra hívja övét. Akik ezt elutasítják, Krisztus áldozatát és szabadítását becsülik le.

ADJUNK HÁLÁT

Isten minden ajándékáért, elhívásáért és szabadításáért; hogy szabadítóként jelenik meg népe életében és mi is úgy ismerhetjük meg, mint aki mindig teljesebb szabadsággal akarja megajándékozni gyermekeit; hogy megszabadít a bűnből, halálból és a törvényeskedés igájától.

VALLJUK MEG BŰNBÁNATTAL, hogy bűneinkkel és engedetlenségünkkel gyakran akadályozzuk Isten szabadító munkáját közöttünk; sokszor mi is jobban szeretjük a törvényeskedés kényelmét, látszólagos biztonságát a nagyobb felelősséggel járó szabadságnál; törvényes keresztyénségünkben nem az Ő kegyelmére, hanem emberi erőinkre akarunk támaszkodni.

KÖNYÖRÖGJÜNK

engedelmes, hálás és bűnbánó szívért, hogy elfogadjuk az ő vezetését és ajándékait; szabadításért a bűn-

ből és nagyobb felelősségért az egyházakért az egész földön, a gyülekezetekért, vezetőikért és szolgálatukért, minden igehirdetőért; növekedésért a hitben és engedelmességben.

Második nap Január 9. Kedd

“AHOL AZ ÚRNAK LELKE,
OTT A SZABADSÁG

(2. Kor 3:17)

Bibliai rész: Ez 36:25—23; 2 Kor 3:4—7.

Az érettség Isten népében és tagjaiban mélyreható változásban érzékelhető. Míg törvény alatt élni külső kényszert jelent, a fiúság lelke belső azonosulást eredményez Isten akaratával.

A Lélek szabadságának már az összegyülekezetben és azóta is veszélyes kísértése, hogy összetévezzék egyéni vagy közösségi szubjektívizmussal, rendetlenséggel, fegyelmezetlenséggel “szent” zűrzavarral, amelyben ki-ki azt véli, helyesnek, amit szerinte a Lélek mond. A keresztyének Lélek szerint való szabadsága nem jelenthet gögöt, jogcímet az ítélkezésre, a gyülekezet részéről a kívülállókkal szemben, a világ felett. Isten Lelke maga a szabadság, és — éppen az Ő gyermekeinek kell tudniuk, hogy más-más módon ugyan, de mindenütt munkálkodik.

ADJUNK HÁLÁT

a Szentlélekért és munkájáért életünkben, az egyházak, a keresztyének között a világban; Igéjéért, amelyben megmutatja a keresztyén szabadság igaz tartalmát.

VALLJUK MEG BŰNBÁNATTAL, hogy gyakran emberi módon értelmezzük a szabadságot; ítélkezünk és szeretetlenek vagyunk az egyházon belül és kívül állókkal egyaránt; gögösen és elbizakodottan ki akarjuk sajátítani a Szentlélek munkáját, mintha az csak a mi életünkben, az egyházak és a keresztyének körében volna megtalálható.

KÖNYÖRÖGJÜNK

Isten Szentlelkéért és munkájáért

közöttünk és a világban; megújító kegyelméért, erejéért.

Harmadik nap Január 10. Szerda

“AZ IGAZSÁG
SZABADOKKÁ TESZ TITEKET”

(Jn 8:32)

Bibliai rész: És 61:1—3, 11; Jn 8:31—36.

Ha Isten népe eltér Ura útjáról, csak névleg és üres külsőségeiben marad egyház. Valójában nem Isten talaján áll és él, nem abból táplálkozik: nem Isten akarata valósul meg életében.

A valóság tükrét Isten beszéde tárja népe elé. Ha hallgat e beszédre akkor szabadul meg igazán. E szabadság azt jelenti, hogy az egyházak és tagjaik nemcsak külsőleg, nevével és szavukkal, hanem gondolkodásban és tettekben: engedelmes étellel követik Isten akaratát.

ADJUNK HÁLÁT,

hogy Isten nem hagy meg bennünket és egyházait az üres és formális, névleges keresztyénség állapotában; Igéjében a valóságot ismerhetjük meg önmagunk felől; megtisztít és vezet bennünket a valóságos keresztyén élet útjain.

VALLJUK MEG BŰNBÁNATTAL, hogy gyakran eltérünk Isten útjáról és akaratától; sokszor csak névlegesen és formálisan voltunk és vagyunk keresztyének; nem élünk az ő beszéde alapján, nem valósul meg életünkben az ő akarata.

KÖNYÖRÖGJÜNK,

hogy tisztítson és újítsa meg bennünket és egyházait szerte a világban, vezesse ki gyermekeit elesett állapotukból, ajándékozza meg népét kegyelmével és vezetésével; tegyen valóban az ő népévé és egyházává; a tiszta igehirdetésért, hogy meglássuk benne valódi mivoltunkat és állapotunkat.

Negyedik nap Január 11. Csütörtök

“ISTEN KRISZTUSBAN
MEGBÉKÉLTETTE MAGÁVAL
A VILÁGOT”

(2 Kor 5:18)

Bibliai rész: És 49:5—13; 2 Kor 5:17—6:2.

Isten már az Ószövetségben az egész világ üdvére, szabadságára tekintettel cselekedett. Legyen az emberi élet szabad, mentes a szolgál-

ságtól, rabságtól, nyomortól, éhségtől. Legyen ez emberek közötti kapcsolat békés, tükrözve Isten és az ember kapcsolatát, hassa át a szeretet és igazságosság. Ezt akarja egyházaitól is. Az egyházak és tagjaik sokszor eltértek a küldetéstől. Pedig Krisztus az ő gyermekeire bízta a békéltetés igéjét és szolgálatát, a szabadítás és az új teremtés beszédének hirdetését. A keresztyéneknek tudniuk kell: "újjá lett minden", s ebből a valóságból él a világ és az emberiség már most.

ADJUNK HÁLÁT,
hogy Isten Krisztusban megbékélt velünk és a világgal; megtisztítja és megszabadítja a bűn által megrontott emberi életet, hogy ennek hirdetésére és a békéltetés szolgálatára hívta el népét.

VALLJUK MEG BŰNBÁNATTAL,
hogy gyakran vagyunk önzőek, csak magunkra vagyunk tekintettel s nem vesszük komolyan, hogy Isten Krisztusban a világot váltotta meg és békéltette meg magával; nem érzünk kellő felelősséget az emberiségért; restek vagyunk a békéltetés szolgálatában; magunk is békéltetés forrásai vagyunk.

ADJUNK HÁLÁT,
a keresztyén egyházak engedelmes-ségeért az új teremtésről szóló bizonyosságtételben, a békéltetés szolgálatában; szolgálatunkért az igazságtalanság, a faji megkülönböztetés, az éhség, a nyomor, háborúk és a nemzetközi feszültség ellen, a békéért, indenkiért, aki ezek érdekében tevékenykedik.

Hatodik nap Január 12. Péntek
"SZERETETTEL SZOLGÁLATOK EGYMÁSNAK"

(Gal 5:13/b)

Bibliai rész: *És 58:6-12; Gal 5:13-26.*

Pál arra tanítja a gyülekezetet, hogy az ajándékba kapott szabadság nem válhatik az önzés prédájává. Tartalma, és rendeltetése a másik embernek való szolgálat. Az emberiség Isten szerinti életrendje szeretetben, egymás iránti felelősséggel, egymást szolgálva, egymásért élni. S akik ezt gyakorolják, tudják, hogy ezáltal nem szegényebb lesz valaki, hanem gazdagabb, nem veszít, hanem nyer, nem korlátok közé szorul, hanem az igazi emberi élet távlatai tárulnak fel előtte.

ADJUNK HÁLÁT

Isten szabadításáért, az ajándékba és szolgáló szeretetre kapott szabadságért, amely igazi tartalmat ad emberi életünknek és keresztyénségünknek; a nagyobb felelősségért, amit a gyülekezeten belül testvéreinkért és azonkívül embertársainkért hordozhatunk; hogy szeretetben szolgálhatunk, mert erre maga Isten tesz szabaddá bennünket.

VALLJUK MEG BŰNBÁNATTAL,
hogy óemberünk és bűneink miatt a szabadság kísértéseket is jelent. A szabadságot félreértettük és felebarátunktól való függetlenségnek, uralkodási alkalomnak tekintettük; nem szolgáltunk szeretettel felebarátainknak és embertársainknak; nem harcoltunk eléggé az önzés és igazságtalanság ellen.

KÖNYÖRÖGJÜNK

a szeretet, szabadság és szolgálat lelkéért, indulatáért és valóságáért életünkben; hogy embertársainkért, az emberiségért is érezzünk felelősséget és vállaljuk a szeretet szolgálatát; tudjunk az önzés ellen harcolni és a jó ügyek és képviselői mellé állani.

Hatodik nap Január 13. Szombat

"MINDENKIVEL SEMBEN SZABAD...

MINDENKINEK SZOLGÁJÁVÁ"

(1 Kor 9:19)

Bibliai rész: *Jer 34:8-17; 1 Kor 9:19-22; 10:32-33.*

Isten népét története során sokszor megkísértette az, hogy a szabadságra való elhívást és kiválasztást félreértse és uralkodásra próbálja felhasználni. Ennek a kísértésnek az egyház is áldozatául esett. Az egyház nem vette komolyan, hogy Krisztus követése a szolgai formát jelenti, az elesettek és kicsinyek gyámolítását. Helyette uralkodott. Isten korunkban kegyelmes ítélettel hívja és vezet vissza egyházait a szolgálat útjára, hogy Krisztus küldetésében részesedve juttassák el mindenkihez az ő szabadító kegyelmének, jóakaratainak üzenetét.

ADJUNK HÁLÁT,

hogy követve Krisztust, részesedhünk a küldetésében és szolgálatában; hogy Isten szeretete, kegyelme, jóakarata és szabadítása hírnökei és eszközei lehetünk.

VALLJUK MEG BŰNBÁNATTAL,
hogy gyakran megkörnyékezett ben-

nünket a kísértés, hogy a szabadságot mindenkitől: Istentől, testvéreinktől és az emberektől való függetlenségnek értelmezzük; az egyházak uralkodni akartak és nem Krisztust követni a szolgai formában; így nem gyógyították, hanem növelték az emberi élet sebeit.

KÖNYÖRÖGJÜNK

áldásért a szolgálatban, a kicsinyekért és elesettekért; a szolgai forma és a szolgálat vállalásáért mindenki iránt, az egyházak útjáért; szolgálatunkért magyar népünk és társadalmunk életében és az egyházak nagy családjában.

Hetedik nap Január 14. Vasárnap

"AZ ISTEN FIAI DICSŐSÉGÉNEK SZABADSÁGA"

(Róm 8:21)

Bibliai rész: *És 45:18-24; Róm 8:14-25.*

Isten azt tanítja, hogy az egyházak egységét nem az szolgálja, ha ki, vagy elvonulnak a világ, a társadalom életéből, s maguknak élnek; hanem ha benne élnek ezek életében és szolgálnak azzal a szabadsággal, amelyet Isten gyermekei, mint az ő fiai tőle kaptak. Így: a szolgálat szabadságában válnak Isten munkatársává annak a jó tervnek a megvalósításában, amelyet a teremtet világ javára elkezdett. Krisztusban munkál és megpecsételt, és egykor a teljességben megvalósít.

ADJUNK HÁLÁT,

azért az egységért, amelyet Isten a teremtésben és szabadításban ajándékozott az emberiségnek; Krisztus teste egységéért, mint az övéi egysége ígéretének hitben már most meg tapasztalható valóságáért; a szolgálatban való egység ajándékáért.

VALLJUK MEG BŰNBÁNATTAL,
kísértésünket, hogy el akarunk különülni a világtól, hogy az egyházak sokszor nem vállalták a közösséget a világ mai állapotával, s ennek kísértése ma is megtalálható életünkben.

KÖNYÖRÖGJÜNK

az emberiség egységéért, az egyházak egységéért az engedelmisségben és szeretetben, a közös felelősségben és szolgálatban, hogy már most ebben keressék és találják meg eljövendő teljes egységük ígéretének valóságos beteljesedését.

NŐK ROVATA

Rovatvezető: SZERENCZY JÓZSEFNÉ

Női konf. elnök: Petre Gáborné
Alelnök: Tatter Vilmosné
Pénztáros: Kish Ernőné
Jegyző: Forrás Edéné

“És Mária mindezt szívében forgatta vala”

Ezt a mondatot olvassuk többször az Újszövetségben az Úr Jézus születésének a körülményeivel kapcsolatosan. A minden értelmet felülhaladó isteni terv, amelynek Mária egyik fő részese volt, sok gondot okozott Máriának.

Ott volt mindennek előtt a döbbenő csoda. Gyermekeket várt. Bizonyára kétségbe esett a felfedezéstől. Hogyan lehet ez? Ezt a kérdést maga Mária tette fel legelőször magának, majd pedig mint hívő leány az Úrnak. *Ez hihetetlen* — mondta a tiszta lány. “Ez hihetetlen” halljuk ma is a hitetlenektől.

Mária töprengését, riadalmát az Úr nyugtatta meg, külön követe az angyal által. Mária nem foghatta teljesen az angyali üzenet lényegét, de nem is vetette el: “Imhol az Úr szolgáló leánya!” — mondta s azután pedig a szívében forgatta vala azt, amit hallott.

A bethlehemi események is sok gondot okoztak Máriának. Az anyaságot, az áldott állapotot mindenütt tisztelik az emberek. A megtisztelő angyali látogatás után s különösen a kitüntető üzenet után: “Kegyelmet találtál Istennél és áldott vagy az asszonyok között” Bethlehemben joggal mást várt, de csak istállót kapott.

Az érthető elkeseredését újból egy magasztos tapasztalat enyhítette. Jöttek a pásztorok s titokzatos, egyszerű tiszteletükkel emlékeztették Máriát a néhány hónap előtti angyali látogatásra. Honnan tudták azok a mezei emberek, hogy a bethlehemi istállóban fiúgyermek született? Ki tanította meg ezeket az egyszerű jószágkezelőket, hogy a még egyszerűbb “fiúnak” tisztességet tegyenek?

Mária ezt sem értette meg egészen s azt tette, amit az Úrban bizakodó hite parancsolt: mindezt, a szívében forgatta vala.

Történt abban az egyszerű istállóban más csoda is. Olyan urak, feje-

delmek jelentek meg, amilyenekkel Mária előbb sohasem találkozott. Nem helybeli előkelőségek voltak, hanem messzeföldi, napkeleti hatalmasságok. Ezek most a falu szegényes istállójába zarándokoltak, hogy egy szegény újszülöttet, akinek rendes szoba, vagy sátor sem akadt, meglátogassanak.

Az ajándék kápráztató volt: arany, tömjén és mirha! Csillogó arany a kopott akolban, drága mirha a szennyes állatfedezékben, és illatos tömjén a bűzös istállóban. Ki tudja mindezt megérteni? Mária sem tudta, csak szívében forgatta.

A szülés után nyolc napra elmentek az összetakolt istállóból a híres, fényes templomba. Szerényen, tisztelettel léptek be a szent helyre. Jöttek az ismeretlenség homályából s most csendben elvégzik a szokásos templomi szertartást, a bemutatást. Ismét különleges dolog történt: két szent, akit mindenki ismert, aki a Messiást várta és sok-sok ezer gyermek bemutatását végignézte, átvette a papi szerepet: áldotta a gyermeket és dicsérte Istent. Titokzatos szavakat mondtak: “Látták az én szemeim a Te üdvösségedet.” “A Te lelkedet is átjárja az éles tör!”

És Mária mindezt a szívében forgatta vala.

A karácsonyi események mindnyájunkat meglepetések elé állítanak. Egyik nem várt esemény követi a másikat. Mit tehetünk mi, amikor az értelmünk nem foghatja fel az eseményeket?

Azt tehetjük, amit az asszonyok között áldott anya, Mária tett: forgatjuk a dolgot a szívünkben.

A szív bizalmával, a szív szeretetével, a szív hitével elmélkedünk a csodáról mindaddig, amíg a szívünk érzelme és lüktetése fel nem jut értelmünkig s elmondhatjuk mi is: *áldott a mi Urunk, mert látták szemünk az Ő dicsőségét.*

U. B.

Várunk, karácsony üdve

Jöttél. Voltál a Béke,
Lettél szegények álma,
Keresztek csodás rabja,
Szenvedőknek a pálma.

Jöttél. Voltál a Szentség,
Hozzád tapadt az átok,
Lettél bűnnel, halállal,
Tövissel koronázott.

Bethlehem éjszakáján
Imádtak messi fények,
S a Golgotha tövéig
Csendesen elkísérték.

Jöjj el újra mihozzánk,
Kik egymagunkban állunk,
És a békéért elszánt
Küzdelemmel csatázunk!

Várunk Karácsony üdve,
Békesség szent királya,
Várunk, Karácsony üdve,
Bűnösök szent barátja!

Jöjj el, Urunk, Királyunk,
Jöjj el, szentséges Élet,
Jobbítsd meg a világot,
Hogy jobbá legyen érted!

Kárász Izabella

Az éneklőmester adventje

“Szébb, szébb vagy az ember fiainál.” Zsoltár 45:3.

Isten Lelkével messze lát a jövőbe a Zsoltáros, megjelenik hite világában a nagy Eljövendő. Szépnek látja, ujjong az örömtől, és epedve várja megjelenését. Bár a próféta úgy festi őt: “Utált és megvetett volt...” De csak azok szemében, akik rövidlátók voltak a lélek világában. Szép volt a születése... Ha emberileg zord is, mert nem volt hely, csak az istállóban, de kinek születésekor zengtek angyalok dicsőséget Istennek és békességet az embernek? Gyönyörű volt az élete: tiszta fehér, mint a hó... Szeretetet ragyogott minden cselekedetén, építette az emberekben Isten áldott országát. Nem volt éktelenség, rúttság pályáján, amit Ő adott volna, bármennyire izgatta erre a kísértő.

Ó, de szép volt a szava, beszéde! Lágyan csengett, mint a hívogató hangrang, szelíd jóságos volt a hangzása. Szépen beszélt a bűnöshöz — szava csendes hívogató volt ahhoz is, aki üldözte és bántotta. Mily szépek ígé-

A WHOLE CHURCH WEDDING

BY DENTON LOTZ

(Vienna, Austria)

retei, tanácsai és intései is! Szép volt a halála. Milyen nyugodt, áldó! Milyen nagy erő és hősiesség van benne. Meggyalázva csúfosan, de a homlokáról mégis fény ömöl: a lemondó áldozatos szeretet fénye. Szébb volt ő mindenkinél. Ilyennek várta a szoltáros, és ilyen is volt Jézus. Aki szép, azt szeretik, vágyódnak utána. Aki szép, annak sok a híve, barátja. A rútat elkerülik, de a vonzót keresik. Miért van hát oly kevés híve a Legszebbnek? Mert nem ismerik Őt, nem tudják, mennyi a dicső benne. De aki szép, annak sok az irigye is, azt lebecsmérlik, feketítik, hogy ne legyen olyan kedvelt. Senkinek sem volt olyan sok irigye, mint Néki. "Belzebub lakik benne" — így sötétítik, de mindhiába. Jézus nekünk örök jó és örök szép marad. Akarjunk az Ő szépségéből venni mi is, amíg időnk és az Ő kegyelme tart!

Betkó János

Az ébredés lehetséges — ha akarjuk!

Dr. Torrey, az áldott emlékü evangélista, aki több nagy ébredési mozgalomban résztvett, írja a következőket:

"Előadhatom néktek, szerettem a Krisztusban azt a bevált receptet, amelynek alkalmazásával minden gyülekezet vagy egyház a föld bármely részén ébredést idézhet elő a tagjai és látogatói körében. Ez így lehetséges: 1. Néhány komoly, hitteljes hívő lélek jusson közelebb Isten trónjához könyörgéseivel. Ez igen lényeges feltétel! Ha ez nem történik meg, akkor semmiféle eredményre nincs kilátás. 2. A következő pont az, hogy a hívő lelkek egyesüljenek buzgó imában mindaddig, míg az Úr meg nem nyitja a mennyek kapuit és áldását nem tölti ki rájuk. 3. A harmadik feltétel az, hogy a hívő és könyörgő lelkek adják át magukat az Úr szolgálatára, hogy fel tudja őket használni ott és arra a munkára, amire Ő jónak látja, illetve a lelkek megmentésére. Ez az egész!

Ezt a használati utasítást nagyon sok országban és a legkülönbözőbb gyülekezetekben igénybevettem és ahol komolyan betartották és hűségesen eljártak benne, ott az eredmény sem maradt el. Ha szelíd és alázatos lélekkel teljesítjük ezt, utána magasztalhatjuk Isten végtelen kegyelmét az áldások özönéért."

The language may be different, the young women's dress another style, the celebration customs varied but in countries throughout the world the prayer is the same: "God be merciful unto us, and bless us; and cause his face to shine upon us" (Psalm 67:1).

This is the prayer of all young people who enter marriage as committed Christians. It was the prayer of a young couple whose marriage I witnessed recently in the Moscow Baptist Church.

At the end of an afternoon worship service (from 1:00 to 3:00 p.m.) they took their vows and were united in matrimony. The service was simple and moving.

After the last hymn, the bride and groom came from a little room behind the pulpit and stood at the front of the church, facing the congregation. Michael Zhidkov, pastor of the church, greeted them and gave a short sermon on the significance of Christian marriage.

In the presence of hundreds he spoke to the couple as though they were alone, seeming to be almost whispering to them in secret. And what was rather fitting, indicating that marriage is a divine mystery that Christians find illuminated in Christ's love for all. After the pastor's words of admonishment, the choir broke forth with joy in a beautiful anthem.

Then the bride and groom knelt and prayed spontaneously, each with much fervor and clarity. After the prayers the pastor united them in marriage, using vows similar to those used in other Christian churches. After the exchange of rings (it was no secret now!) the entire congregation sang a hymn of thanksgiving and joy.

It is difficult to explain in words the feeling of joy that engulfed the whole congregation. Many persons had come with bouquets of flowers and the aisles were filled with people inching their way forward to get into the reception line. The pastors and elders of the church came

Members of Moscow Baptist Church are married in the church in a ceremony conducted by Pastor Michael Zhidkov. The wedding followed a two-hour worship service.

down from the pulpit area and personally congratulated the couple. Then the parents and relatives came.

The line of well-wishers was without end. The bouquets and flowers piled up.

It was a happy day for this young couple, and also for the congregation! The joy of Christian marriage was increased by the fact that the groom was converted and baptized in the Moscow church only last year.

The Baptists of the Soviet Union use all occasions as opportunities for evangelism. Who knows? The next wedding in the Moscow church may be that of non-believing friends who attended the wedding of this young couple!

The prayer from Psalm 67 concludes: "Let the people praise thee, O God; let all the people praise thee." (EBPS).

Az emberek vissza fognak térni a bibliához. Miért? Mert nem lehetnek meg nélküle.

A CHRISTIAN COMMUNITY IN ISRAEL

By Frank A. Sharp

On a 275 acre site located on the biblical plain of Asher between Acre and Nahariya in western Galilee, not far from the Lebanese border, is a *Christian kibbutz*, whose aim is to promote Christian-Jewish understanding and cooperation through a continuing interfaith dialog.

The idea for the kibbutz, called Nes Ammin, originated during the years 1956 to 1960 when a group of Dutch workers on the staff of the Scottish Hospital in Tiberias began discussions with Jews and Christians both in Israel and abroad.

In 1960, a conference was held in the Netherlands with delegates from Switzerland, Germany, the United States and the Netherlands, at which time the purpose of the projected Christian settlement was formulated.

The group decided that Nes Ammin would be an international Christian presence to symbolize the solidarity of Christian and Jew. It would be a non-missionary participant in helping to build the State of Israel, and provide a platform from which Christians, together with Jews, could proclaim a new relationship and understanding.

In December of 1960, an international group of representatives approached the Israeli government to ask permission to set up a cooperative settlement (*Moshav-shitufi*). Permission was granted and in the summer of 1962, 275 acres of land was purchased.

Motivation for the project arose out of the unhappy and tragic relationships between Christians and Jew, whose history has been marked by anti-Semitism and the killing of more than 11-million Jews. The slaughter of Jews reached its climax when Hitler exterminated more than 6-million Jews.

This experience has created an enmity between Christians and Jews, which, the Nes Ammin originators thought, could only be healed by a determined moral and spiritual effort.

Problems arose on two fronts. Because of Jewish suspicions that the

Christian movement was only a Trojan Horse intent on converting the Jews to Christianity, they were very wary and a hue and cry arose in Israel. This must be considered in the light of the affirmed objectives of Israel that the new state is for Jesus.

Thus the new cooperative community had to rethink traditional concepts of mission and evangelism. Eager to initiate a new era in Jewish-Christian relations the group determined that it would not engage in "missionary work" (evangelism) but would be a Christian presence expressing goodwill, service, and a profound respect for Jewry and Judaism.

However, this decision aroused the opposition of certain Christian groups which had been members of the original planning proposal. For them a project which rejected "mission" in its traditional sense was not acceptable. As a result two groups refused to cooperate.

At the present time there are 50 families and a number of unmarried workers. The settlement tries to be economically self sustaining. Because the settlement cannot produce sufficient income when cultivated with conventional crops such as cotton, wheat, sorghum, tomatoes, the community has developed rose culture in hot houses, chiefly for

export in the winter season and an avocado plantation, which is being expanded under the sponsorship of an American group. However, the avocado trees, planted in September, 1969, will not yield their first crop until five years after planting.

On this type of kibbutz (*Moshev*) the families have their own homes, prepare their own meals, and send their children to the nearby schools where they become an integral part of Israeli life.

Most of the workers are volunteers, or are on a contract for 2 or 3 years. The workers' allowance includes housing and upkeep, pocket and clothing money, and a collective insurance. Contractual workers receive small annual savings deposited in their home country account.

It is hoped that in the future there will be more people maintaining full membership status by agreeing to remain at the settlement for an unlimited period of time.

Saturday is observed as the day of rest, and a religious service is held. A Sabbath eve is celebrated by all living, who gather in the dining room for the traditional Shabbat meal.

The leading figure in the establishment of this Christian International community is Dr. Johan Pilon, M.D., who was born in Indonesia to Dutch parents and came to the Scottish Hospital in Tiberias in 1956. (ABNS)

Two Sides of the Christmas Coin

By Samuel A. Jeanes

The emphasis at the Christmas season is placed on giving. And this is a worthy emphasis... God loved us so much that He gave His only begotten Son that whosoever believeth on Him should not perish but have everlasting life. From our pulpits will be preached many sermons emphasizing the words of the Apostle... "Thanks be unto God for His unspeakable gift." The gifts of the Wise Men to the Holy family have been immortalized, not only because they met some of the immediate needs of Mary and Joseph but because they spoke so eloquently of the coming ministry of the baby who was born to die for us all.

So Christmas time is a giving time. We practice giving, especially the giving of material gifts, like an art. But remember as you give that the gift without the giver is bare. And the Bible also reminds us that "God loves the cheerful giver." So don't neglect the side of the Christmas coin that says, "GIVE." Give of your substance, your effort, your ability, your time, yes, your love.

But look at the other side of the coin. Christmas is not only a time of giving... it is a time of receiving. Did not the angel say, "Behold, I bring you good tidings of great joy which shall be to all people. For unto you is born this day in the City of David, a Saviour which is Christ the

Lord." What a pity it is for an angel to bring such good news if it is not received. And you must not receive it as an ordinary circular that is addressed in an impersonal way "to the occupant." This is not a cheap announcement. Here is Heaven's greatest gift and it is for you! God loves you! The announcement requests your undivided attention. The gift required a great sacrifice, love that was eternal, and effort that was accompanied by pain and death. Certainly, you must receive it with your whole heart and in return you must place your life, your time, your ability, your substance, your all

upon the Altar of One who gave you so much.

There are two sides to the Christmas coin! Christmas is a time of giving! It is a time of receiving, too. The Bible says, "For as many as received Him, to them gave He the right to become the Sons of God, even to them that believe on His name." It is so easy to give gifts at Christmas. It is much harder to receive His gift. For before He can really dwell within us we must make our hearts and lives ready to receive Him.

Samuel Jeanes is pastor of First Church, Merchantville, N.J.

Five Meditations on the 103rd Psalm

III. (VERSES 6-8)

"The Lord works vindication and justice for all who are oppressed. He made known His ways to Moses, His acts to the people of Israel. The Lord is merciful and gracious, slow to anger and abounding in steadfast love."

As David meditates about the benefits of God, he discovers more and more riches of it. A passing thought or glance will not reveal the magnitude of God's mercy and the multitude of His gifts. But when we take time, and give thought, the happy, surprising revelation will come.

God vindicates. Upholds us—before our adversaries, our mockers. When we trust in God—we do not have to prove Him, He is going to prove us, and everybody will have to see and admit that we were right when we believed in Him and served Him. He vindicates us, when people think we are old fashioned, not keeping step with the time, He proves the wisdom of depending on Him. He vindicates us with satisfaction and certainty. No one regretted yet at the end of the life's road that he walked with God. He vindicates—he never forsakes us and lets us down. What a glorious feeling it is to have a certainty stronger even than death—that God, the eternal one is with us.

God gives justice. When the decision comes between man and man: it will be justice. We receive what

we deserve, and our fellow men receive what justly should go to them. We always appreciate justice when something comes to us—but do not always rejoice when according to justice we will have to give. But like it or not justice is the axis of our life together. Without it life would be a struggle of surviving in a jungle. We should learn to like justice as God's gift to our benefit. Umpires, referees are not popular officials—but without them there would be no games. For human beings life could not be imagined without justice. In our relationship with God mercy takes place of justice. We cannot stand in his presence on equal terms, on a take and give basis. Here we just depend on him. We do not dare to ask for justice when it comes to our relationship with him. In justice we would lose everything—but with mercy we can gain all!

Out of God's mercy flows another great gift and blessing to us. God is slow to anger. That is our assurance. We cannot hide anything from Him. We are caught by God always on the deed at the spot, ready for the punishment. But God is *slow*—he does not chastise us at once. He waits—giving us time to repent, giving us time to mend our ways. Hastiness in punishment means anxiousness to retaliate—But God is the God of love. And love waits; love gives the second chance; love forgives; love restores.

B. U.

Olvassuk, tanulmányozzuk a Szentírást

Vasárnapi iskolai lecke. 1973. január 7. *Egy új-szövetség megkötésének az ígérete.* Jeremiás 31:31—34; 32:36—41.

Aranymondatt: Jer. 31:33.

Hétfő, jan. 1. Sion jövődő dicsősége. És. 59:21; 60:1—5, 20—22.

Kedd, jan. 2. A fogságból való visszatérés ígérete. Jer. 31:1—9.

Szerda, jan. 3. Egy új szövetség megkötésének ígérete. Jer. 31:10—14, 31—37.

Csüt., jan. 4. "Az én népem lesztek." Jer. 32:36—44.

Péntek, jan. 5. Egyek a Krisztusban. Ef. 2:11—22.

Szombat, jan. 6. "Isten megemlékszik szövetségéről." Zsolt. 105:1—111.

Vas., jan. 7. "Keressétek az Urat." És. 55:3—11.

Vasárnapi iskolai lecke. 1973. január 14. *Ezékiel a foglyok között.* Ezékiel 1:1—3; 3:14—17; 4:1—3.

Aranymondatt: Ez. 3:17.

Hétfő, jan. 8. Próféta a foglyok között. Ez. 1:1—3; 2:1—10.

Kedd, jan. 9. Izráel őre. Ez. 31:16—27.

Szerda, jan. 10. Új mód a társalgásra. Ez. 4:1—13.

Csüt., jan. 11. Az őrálló kötelessége. Ez. 33:1—9.

Péntek, jan. 12. Izráel makacssága. Ez. 3:4—15.

Szombat, jan. 13. Isten lelkének kitöltése. Jóel. 2:12—19, 27—29.

Vas., jan. 14. Énekelhetnek a foglyok? Zsolt. 137:1—6.

New Yorkban, jó környéken ház-mesteri állást vállalhat dolgozó család. A ház 36 lakásos. 150 dollár havi fizetés, 3 helyiséges lakás. Kinti munkavállalás lehetősége fennáll. Leveleket erre a címre kérlek:

Fülöp Árpád
225 East 80 Street
New York, N.Y. 10021

Akik napsugarat visznek mások életébe, maguk is napsugárban élnek.

James Barrie